© Wiesław Płaczek 21

5 Semafory

5.1 Pojęcia ogólne

Semafor – pierwszy mechanizm synchronizacyjny w językach wysokiego poziomu (Dijkstra, 1965).

semaphore abstrakcyjny typ danych; semaphore S; zmienna S jest semaforem.

Operacje na semaforze:

- podniesienie (zwolnienie) semafora: V (hol. *vrijmaken*),
- opuszczenie (zajęcie) semafora: P (hol. passeren).

Poniżej podajemy tzw. definicje praktyczne postawowych rodzajów semaforów.

(i) Semafor ogólny (liczący)

S – zmienna całkowita nieujemna.

- \bullet P(S): jeśli S > 0, to S--, w przeciwnym razie wstrzymaj działanie procesu wykonującego tę operację.
- V(S): jeśli są procesy wstrzymane w wyniku operacji opuszczania semafora S, to wznów jeden z nich, w przeciwnym razie S++.

(ii) Semafor binarny

S = 0/1 (false/true). Operacje: PB(S), VB(S).

 \rightarrow UWAGA: Semafor binarny nie pamięta liczby wykonanych operacji VB; czasem przyjmuje się, że VB(S=1) oznacza blqd

(iii) Semafor dwustronnie ograniczony

 $0 \leq S \leq N$,

```
\left. \begin{array}{l} \mathtt{PD}(\mathtt{S}) - \mathtt{opuszczanie} \\ \mathtt{VD}(\mathtt{S}) - \mathtt{podnoszenie} \end{array} \right\} \ \ symetryczne,
```

tzn. VD(S=N) działa jak PD(S=0).

(iv) Semafor uogólniony

Zmiana S o dowolną liczbę naturalną n.

- PG(S,n): jeśli S \geq n, to S -= n, w przeciwnym razie wstrzymaj działanie procesu wykonującego tę operację.
- VG(S,n): jeśli są procesy wstrzymane w wyniku wykonywania operacji PG(S,m), przy czym $m \leq S + n$, to wznów jeden z nich i S += n m, w przeciwnym razie S += n.

(C) Wiesław Płaczek 22

PRZYKŁAD: Wzajemne wykluczanie

Zadanie zsynchronizowania procesów wymagających wyłącznego dostępu do pewnego zasobu dzielonego; fragment procesu, w którym korzysta on z zasobu dzielonego nazywa się sekcją krytyczną tego procesu.

binary semaphore S = 1; // Semafor binarny do synchronizacji procesow

```
// Proces P_i
do {
    // Wlasne sprawy
    PB(S);
    // Sekcja krytyczna
    VB(S);
    // Reszta
} while (1);
```

5.2 Semafory standardu POSIX

W nowszych wersjach systemów uniksowych (np. w Linuksie od wersji jądra 2.6) dostępne są semafory dla procesów i wątków standardu POSIX. Mają one prostszy i wygodniejszy interfejs niż wcześniejsze semafory standardu UNIX System V (ciągle dostępne w systemach uniksowych), choć mają w stosunku do nich mniejszą funkcjonalność. Implementują one typ semafora ogólnego (liczącego), tzn. można je podnosić i opuszczać tylko o wartość 1. Semafory te dostępne są w dwóch postaciach: **semafory nienazwane** (ang. unnamed semaphores) i **semafory nazwane** (ang. named semaphores). Do opuszczania i podnoszenia obu tych rodzajów semaforów służą te same funkcje, natomiast różne funkcje przeznaczone są do ich tworzenia i usuwania.

→ UWAGA: Aby można było używać funkcji semaforowych w programach w języku C, należy je linkować z opcją: -pthread.

Semafor nienazwany nie posiada nazwy, w związku z czym, aby mógł był użyty do synchronizacji procesów czy wątków, musi być umieszczony w ich pamięci wspólnej. Z tego względu ten typ semaforów jest wygodniejszy w zastosowaniach do synchronizacji wątków jednego procesu, jako że wątki takie współdzielą pamięć w ramach swojego procesu.

Przed użyciem semafor nienazwany musi być zainicjowany przy użyciu funkcji sem_init. Funkcja ta inicjalizuje semafor nienazwany pod adresem sem wartością przekazywaną

Pliki włączane	<pre><semaphore.h></semaphore.h></pre>				
Prototyp	<pre>int sem_init(sem_t *sem, int pshared, unsigned int value);</pre>				
Zwracana	Sukces	Porażka	Czy zmienia errno		
wartość	0	-1	Tak		

przez parametr value. Jeżeli przez parametr pshared zostanie przekazana wartość 0, to semafor będzie współdzielony przez wątki w ramach procesu i musi być umieszczony pod

adresem widocznym dla wszystkich takich wątków (np. zmienna globalna lub zmienna utworzona dynamicznie na stercie). Natomiast dla niezerowej wartości pshared, semafor jest współdzielony przez procesy i musi być umieszczony w pamięci dzielonej (ang. *shared memory*) tych procesów, utworzonej przy pomocy mechanizmów IPC standardu POSIX lub Systemu V.

Semafor nienazwany może być usunięty przy użyciu funkcji sem_destroy. Usuwa ona semafor pod adresem sem zainicjowany wcześniej funkcją sem_init. Usunięcie semafora,

Pliki włączane	<pre><semaphore.h></semaphore.h></pre>			
Prototyp	<pre>int sem_destroy(sem_t *sem);</pre>			
Zwracana	Sukces	Porażka	Czy zmienia errno	
wartość	0	-1	Tak	

który jest używany przez jakiś inny proces lub wątek prowadzi do niezdefiniowanego zachowania. Semafor nienazwany powinien być usunięty funkcją sem_destroy zanim pamięć, w której się znajduje zostanie zdealokowana – w przeciwnym razie może dojść do wycieku zasobów.

Semafor nazwany jest identyfikowany nazwą postaci /somename, tj. napisem zakończonym znakiem zerowym, który rozpoczyna się ukośnikiem / i zawiera jeden lub więcej znaków (maksymalnie NAME_MAX -4, tj. 251) nie będących ukośnikami. W systemie Linux semafory nazwane tworzone są w wirtualnym systemie plików (ang. virtual file system - VFS) z nazwami postaci sem.somename i zwykle montowane pod /dev/shm.

Różne procesy mogą mieć dostęp do tego samego semafora przez przekazanie tej samej nazwy do funkcji sem_open. Funkcja ta tworzy lub otwiera istniejący semafor nazwany

Pliki włączane	<fcntl.h>, <sys stat.h="">, <semaphore.h></semaphore.h></sys></fcntl.h>			
Prototyp	<pre>sem_t *sem_open(const char *name, int oflag);</pre>			
	sem_t *sem_open(const char *name, int oflag,			
	<pre>mode_t mode, unsigned int value);</pre>			
Zwracana	Sukces	Porażka	Czy zmienia errno	
wartość	adres semafora	SEM_FAILED	Tak	

o nazwie przekazanej przez parametr name i w przypadku sukcesu zwraca jego adres jako wskaźnik typu sem_t*, natomiast w przypadku porażki zwraca wartość SEM_FAILED. Funkcja sem_open występuje w dwóch postaciach: pierwsza z nich ma dwa parametry i służy do otwierania istniejącego semafora o danej nazwie, natomiast druga ma cztery parametry i służy do tworzenia nowego semafora nazwanego. Aby utworzyć nowy semafor, należy parametr oflag ustawić na O_CREAT – jeżeli dodatkowo zostanie on połączony sumą bitową z O_EXCL, to funkcja zakończy się błędem jeśli semafor o danej nazwie już istnieje. W przypadku użycia flagi O_CREAT, do funkcji sem_open muszą być przekazane dwa dodatkowe argumenty: prawa dostępu do nowego semafora przez parametr mode (podobnie jak w przypadku funkcji open dla plików) oraz wartość początkowa semafora przez parametr value. Jeżeli zostanie użyta flaga O_CREAT, a semafor o danej nazwie już istnieje, to parametry mode i value są ignorowane.

Jeżeli proces zakończył używanie semafora nazwanego, to powinen go zamknąć wywołując funkcję sem_close – zwalnia ona zasoby przydzielone do semafora o adresie przekazanym przez parametr sem w danym procesie.

Pliki włączane	<pre><semaphore.h></semaphore.h></pre>		
Prototyp	<pre>int sem_close(sem_t *sem);</pre>		
Zwracana	Sukces	Porażka	Czy zmienia errno
wartość	0	-1	Tak

Kiedy wszystkie procesy korzytające z jakiegoś semafora nazwanego przestaną go używać, to można go on usunąć przy użyciu funkcji sem_unlink, przekazując jego nazwę przez parametr name. Semafory nazwane standardu POSIX są obiektami trwałymi jądra (ang. kernel persistence), więc jeśli jakiś semafor nie zostanie usunięty funkcją sem_unlink, to będzie istniał aż do zamknięcia systemu (ang. shutdown).

Pliki włączane	<pre><semaphore.h></semaphore.h></pre>		
Prototyp	<pre>int sem_unlink(const char *name);</pre>		
Zwracana	Sukces	Porażka	Czy zmienia errno
wartość	0	-1	Tak

Do wykonywania operacji podnoszenia V(S) i opuszczania P(S) o wartość 1 semaforów, zarówno nazwanych, jak i nienazwanych, służą odpowiednio funkcje sem_post i sem_wait. Jeżeli istnieją procesy wstrzymane pod semaforem, to wywołanie funkcji sem_post spo-

Pliki włączane	<pre><semaphore.h></semaphore.h></pre>			
Prototyp	<pre>int sem_post(sem_t *sem);</pre>			
	<pre>int sem_wait(sem_t *sem);</pre>			
Zwracana	Sukces	Porażka	Czy zmienia errno	
wartość	0	-1	Tak	

woduje uruchomienie jednego z nich. Z kolei wywołanie funkcji sem_wait dla semafora, którego wartość wynosi zero spowoduje wstrzymanie wywołującego procesu do momentu, aż wartość ta stanie się większa od zera.

Pliki włączane	<pre><semaphore.h></semaphore.h></pre>			
Prototyp	<pre>int sem_getvalue(sem_t *sem, int *sval);</pre>			
Zwracana	Sukces	Porażka	Czy zmienia errno	
wartość	0	-1	Tak	

Do uzyskania informacji o wartości semafora w danej chwili służy funkcja sem_getvalue. Za pośrednictwem wskaźnika sval zwraca ona wartość semafora o adresie przekazanym przez parametr sem. Kiedy istnieją jakieś procesy wstrzymane pod semaforem, to standard POSIX.1-2001 dopuszcza dwie możliwości dla wartości zwracanej przez sval: zero

© Wiesław Płaczek 25

lub ujemną liczbę, której wartość bezwględna odpowiada liczbie wstrzymanych procesów. Linux stosuje to pierwsze podejście.

Oprócz sem_wait istnieją jeszcze dwie funkcje do opuszczania semafora: sem_trywait i sem_timedwait. Informacje o nich, jak też więcej szczegółów na temat semaforów standardu POSIX można znaleźć w rozdziale podręcznika systemowego on-line: man sem_overview.

ĆWICZENIE 6: WZAJEMNE WYKLUCZANIE DLA PROCESÓW: SEMAFORY

Przy pomocy **semaforów nazwanych** standardu POSIX zaimplementować zadanie **wzajemnego wykluczania** dla **procesów** podane w pseudokodzie na końcu podrozdziału 5.1 Czas operacji na *wspólnym zasobie* symulować używając np. funkcji **sleep**. Dla demonstracji poprawności działania programu użyć odpowiednich *komunikatów* wypisywanych przez poszczególne procesy *przed*, w trakcie i po sekcji krytycznej oraz funkcji podającej wartość semafora. Pamiętać o zainicjowaniu semafora odpowiednią wartością zaraz po jego utworzeniu.

- Stworzyć własną bibliotekę prostych w użyciu funkcji do tworzenia, otwierania, uzyskiwania wartości, operowania, zamykania i usuwania semafora korzystających z odpowiednich funkcji systemowych/bibliotecznych i zawierających obsługę błędów.
- Napisać specjalny program do powielania procesów realizujących wzajemne wykluczanie w oparciu o funkcje fork i execlp (nazwę programu do inicjowania procesów, liczbę procesów oraz liczbę sekcji krytycznych/prywatnych każdego procesu przekazywać przez argumenty programu "powielacza"). Program ten powinien na początku utworzyć i zainicjować semafor, a na końcu kiedy wszystkie jego procesy potomne zakończą swoje działanie usunąć go.
- Semafor usuwać w funkcji rejestrowanej przez funkcję atexit (zwrócić uwagę, kiedy należy wywołać funkcję exit, a kiedy _exit). Dodać również możliwość usuwania semafora w funkcji obsługi sygnału SIGINT, na wypadek gdyby program trzeba było zakończyć sekwencją klawiszy Ctrl-C.
- W celu weryfikacji poprawności wzajemnego wykluczania procesów niech program "powielacz" na samym początku stworzy plik tekstowy numer.txt i wpisze w nim numer o wartości 0 (zero), a program implementujący wzajemne wykluczanie w swojej sekcji krytycznej odczytuje wartość zapisanego w tym pliku numeru, następnie zwiększa go o 1 i po losowej (np. funkcja rand) chwili czasu zapisuje z powrotem do pliku. Po zakończeniu działania wszystkich procesów realizujących wzajemne wykluczanie proces "powielacz" powinien sprawdzić poprawność końcowego numeru zapisanego w pliku i wypisać odpowiedni komunikat.
 - → Sprawdzić, jaka będzie końcowa wartość numeru bez użycia sekcji krytycznej.